

בְּרְחוֹב אֶחָד, זוֹ מוּל זוֹ, גָּרוּ שְׁתֵּי חֲבֵרוֹת טוֹבוֹת.
לְמִימִי הָיוּ תַּלְתַּלֵּי זָהָב אֲרֻכִּים וְעֵינַיִם חוּמוֹת. הִיא גָּרָה עִם אָבִיהָ
וְאִמָּהּ בְּבַיִת יָפֶה וּמְרֻוָּח בַּצַּד הַמִּפְאָר שֶׁל הָרְחוֹב. לְסִימִי הָיוּ
צַמּוֹת חוּמּוֹת וַאֲרֻכּוֹת וְעֵינַיִם כְּחֻלּוֹת. הִיא גָּרָה בְּבַיִת קָטָן וְיָשָׁן
עִם הוֹרֶיהָ, שִׁלְשֶׁת אַחֶיהָ וּשְׁלֹשׁ אַחְיוֹתֶיהָ בְּצַדּוֹ הַצָּנוּעַ שֶׁל הָרְחוֹב.

בֹּקֶר־בֹּקֶר נִפְגְּשׁוּ הַבָּנוֹת וְצָעֲדוּ יַחְדָּו לְבֵית־הַסֵּפֶר,
יָשְׁבוּ זוֹ לְיַד זוֹ בַּכִּתָּה וְשִׂחֲקוּ יַחַד בַּהַפְסָקָה. הֵן
כִּבְּדוּ זוֹ אֶת זוֹ בַּאֲרוּחַת עֶשֶׂר שֶׁהֵבִיאוּ, הֵכִינוּ
יַחַד אֶת שִׁעוּרֵי הַבַּיִת אַחֲרֵי הַלִּמּוּדִים, וּלְעֵת
עֶרֶב חִיְּכוּ, צָחֲקוּ וְנִפְנְפוּ זוֹ לָזוֹ לְשָׁלוֹם מִשְּׁנֵי
צִדֵּי הַשְּׁדֵרָה.

כֻּלָּם יָדְעוּ שֶׁמִּימִי וְסִימִי הֵן חֲבֵרוֹת טוֹבוֹת, חֲבֵרוֹת־אֱמֶת.
אֲפִלּוּ הָיָה לָהֶן יוֹם־הֻלֶּדֶת מְשֻׁתָּף: שְׁתֵּיהֶן נוֹלְדוּ בְּאוֹתוֹ
הַיּוֹם וּבְאוֹתָהּ הַשָּׁנָה, וּמִדֵּי שָׁנָה חָגְגוּ יַחַד אֶת יוֹם־הֻלַּדְתָּן.

"לֹא לְהִשְׁתּוֹלֵל בַּמִּטְבָּח עַכְשָׁו!" הִזְהִירָה אֲחוֹתָהּ
הַגְּדוֹלָה שֶׁל סִימִי, "אוֹ שֶׁהָעוּגָה לֹא תִּתְפַּח!"

